

म

म I m. १ Time ; २ poison ; ३ a magical formula ; ४ a name of Brahman (m.) ; ५ of Vishnu ; ६ of S'iva ; ७ of Yama ; ८ the moon.

II n. १ Water ; २ happiness, welfare.

मक्ष vt. १. A (pres. मक्ते) १ To adorn ; २ to go, to move.

मकर m. १ A kind of sea-animal resembling the crocodile ; (it is regarded as an emblem of the god of love), छेदोक्षाननिधि जघान मकरो वेलातटे पिङ्गलम् Panch. II., Bhartr. II.

४ ; २ the sign *Capricornus* of the zodiac ; ३ an array of troops in the form of a *Makara* ; ४ one of the nine treasures of Kubera ; ५ an ear-ring in the shape of a *Makara*. Comp.—अंक्र m. १ an epithet of the god of love ; २ the ocean.—भृष्म m. १ an epithet of Varuna.—

आकर, आलय, आवास m. the ocean.—कुण्डल n. १ an ear-ring shaped like a *Makara*.

—केतन, केतु, केतुमत्र m. १ an epithet of the god of love.—ध्वज m. १ an epithet of the god of love, यूनों चोत्कप्तुयन्येष

मानसं मकरव्यजः K. D. II. 118 ; २ a particular array of troops.—राशि m. १ the sign *Capricornus* of the zodiac.—संक्रमण n. १ the passage of the sun into *Capricornus*.—सप्तमी f. १ the seventh day in the first half of the month *Ma'gha*.

मकरन्द I m. १ The honey of flowers, स्वच्छन्दं मकरन्दसुन्दर-गलन्मदा किन्नमेदुरम् Git. G. VII. ; २ a kind of jasmine ;

३ the Indian cuckoo ; ४ a bee ; ५ a kind of mango tree. II n. १ A filament. Comp.—वती f. the *Pa'tala'* creeper.

मकरित् m. The ocean.

मकरी f. The female of the sea-animal *Makara*. Comp.—पत्र n. लेखा f. a figure of a *Makari* painted on the face of Lakshmi'.—प्रस्थ m. name of a town.

मकुट n. A tiara, a crown. Cf. मुकुट.

मकुति f. A government order addressed to the *S'u'dras*.

मकुर् m. १ A mirror ; २ the *Bakula* tree ; ३ a bud ; ४ a kind of jasmine ; ५ the handle of a potter's wheel.

मकुल m. १ The *Bakula* tree ; २ a bud.

मकुष्ट { m. A species of kidney-bean.

मकुलक m. A bud.

मक्ष vt. १. A (pres. मक्ते) To go, to move.

मक्षल n. Benzoin.

मक्षोल m. Chalk.

मक्षि vi. १. P (pres. मक्षति) १ To heap, to collect ; २ to be angry.

मक्ष m. १ Wrath ; २ multitude ; ३ hypocrisy. Comp.—वीर्य m. the *Piya'la* tree.

मक्षि(की)का f. A bee, a fly, M. I. 40. Comp.—मल n. wax.

मख् vt. १. P (pres. मखति or मंखति) To go, to creep, to move.

मख् m. A sacrifice, a sacrificial oblation, ततः परं तेन म-खाय यज्वना R. III. 39, अर्क-चन्त्रं मखजं व्यनक्ति v. 16, M. II. 143. Comp.—अशमाज् m.

a god. —अमि, अनल m. sacrificial fire. —असुहृद् m. an epithet of S'iva. —क्रिया f. a sacrificial rite. —त्रानू m. an epithet of Rāma. —हिष्म m. a demon. —देविन् m. an epithet of S'iva. —हन् m. १ an epithet of Indra ; २ of S'iva.

मग् vt. १. P (pres. मंगति) To go, to move.

मगध I m. १ Name of a country, the southern part of the modern Behar, अगाधस्वी म-गधपतिः R. yI. 21, I. 31; २ a bard, a minstrel. II m. pl. The people of Magadha. Comp.—उड्हवा f. long pepper. —पुरी f. the city of Magadha. —लिपि f. the *Magadha* character.

मगधा f. १ Long pepper; २ the town of the Magadhas.

मम a. (f. मा) १ Plunged;

२ immersed ; ३ absorbed,

(pp. of मस्ज q. v.).

मध् I vt. १. A (pres. मंघते) १ To deceive, to cheat ; २ to gamble ; ३ to go, to move ; ४ to begin ; ५ to blame, to censure. II vt. १. P (pres. मंघति) To adorn, to decorate.

मध्य I m. १ Name of one of the divisions of the universe ; २ name of a country ; ३ pleasure ; ४ a kind of medicine. II n. A kind of flower. Comp.—व, वत् m. an epithet of Indra.—वन् m. (nom. sing.

मध्याः acc. pl. मध्यान्तः) १ an epithet of Indra, दुर्दोह गां स य-ज्ञाय सस्याय मध्या दिवम् R. I. 26, III. 46, K. S. III. 1, Megh. I. 6; २ an owl ; ३ an epithet of Vyāsa.